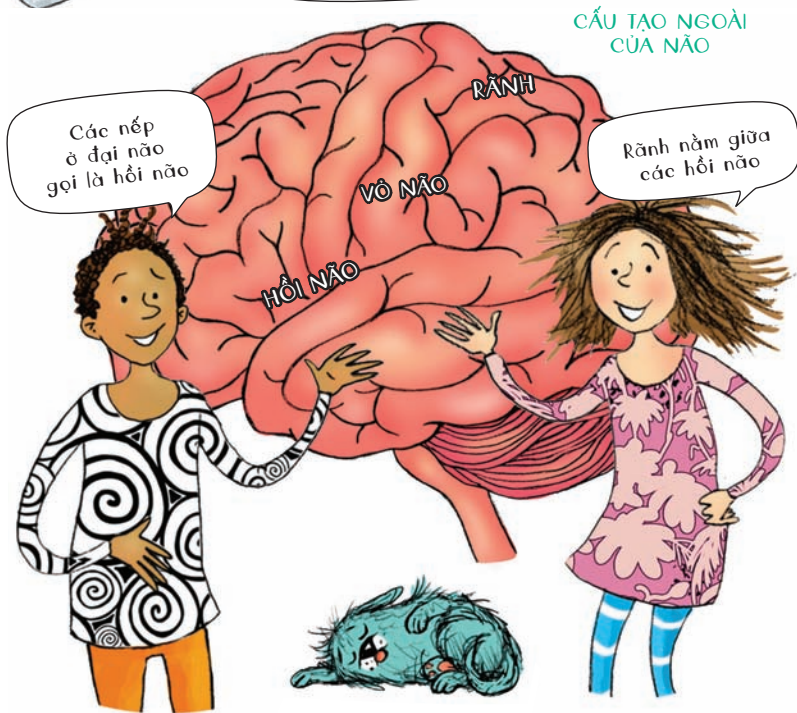

DẪN TRUYỆN

Trước khi cùng Brian, Zhé và cún Pavlov đi phiêu lưu và, dĩ nhiên rồi, khám phá phát minh vĩ đại mới toanh của giáo sư S, hãy cùng “ôn lại” kiến thức về một bộ phận cơ thể cực kì quan trọng: não. Não trông như thế nào và có chức năng gì?

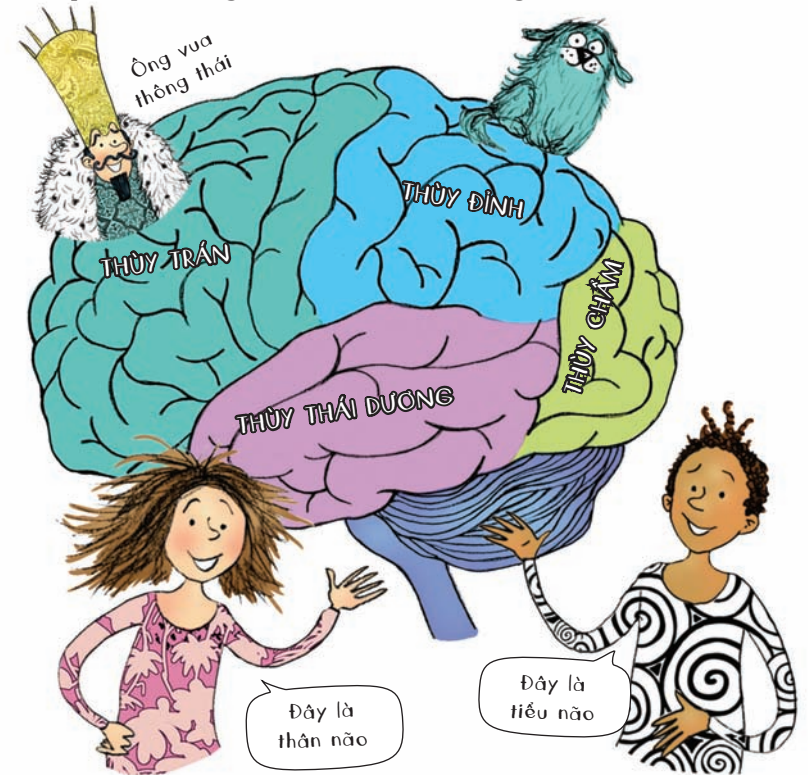
Có thể bạn vẫn còn nhớ những kiến thức này từ chuyến phiêu lưu trước của chúng tôi, trong tập *Giáo sư S và ông vua nghiện game!*

Bề mặt nhăn nheo của đại não gọi là vỏ não. Nó có nhiều chức năng, bao gồm quản lí việc ta nghĩ gì và làm gì.

Phần lớn nhất của não là đại não. Đại não được phân thành bốn phần, vừa cộng tác chặt chẽ với nhau vừa thực hiện những nhiệm vụ riêng.

1. Thùy trước giống như ông vua thông thái, lên kế hoạch, cân nhắc thấu đáo và giải quyết vấn đề. Ông ấy cũng đóng vai trò quan trọng trong việc ngăn chặn những cảm xúc tiêu cực như sợ hãi hay giận dữ.
2. Một trong các nhiệm vụ của thùy thái dương là xử lí tất cả thông tin ta nghe thấy. Vùng não này nằm phía sau tai ta. Bộ nhớ của ta nằm trong vùng này. Nhờ thùy thái dương, ta có thể tìm đường để khỏi bị lạc.

3. Thùy đỉnh có nhiệm vụ xử lí tất cả thông tin ta cảm nhận qua làn da cùng các thông tin truyền qua cơ bắp và khớp. Thùy đỉnh cũng giúp ta tính toán và xác định không gian (ví dụ như tìm đường).

4. Thùy chẩm thường bận rộn xử lí thông tin từ những gì ta nhìn thấy.

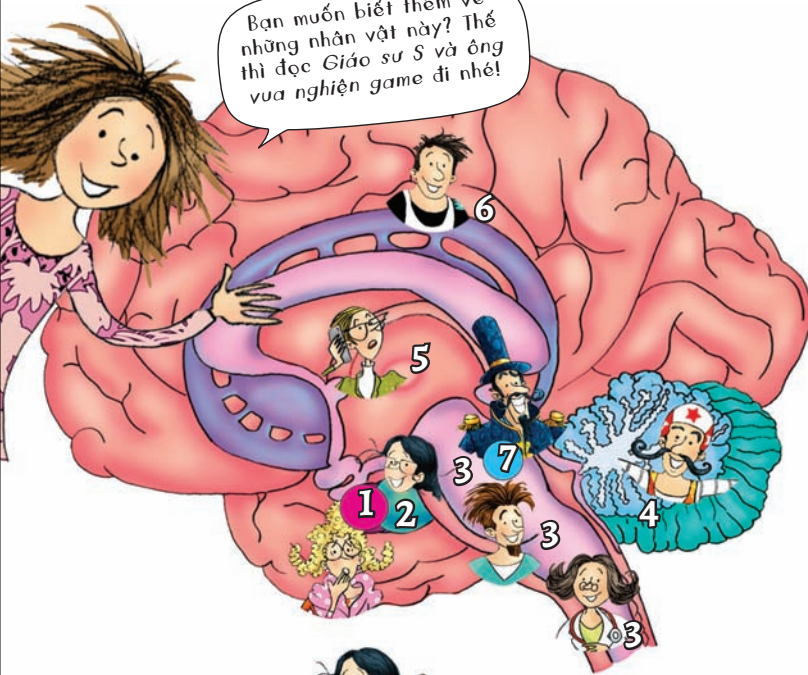
CẤU TẠO TRONG CỦA NÃO

1 Hạch hạnh nhân

Các nghiên cứu đã cho thấy nó đóng vai trò thiết yếu trong việc xử lý kí ức, ra quyết định và phản ứng cảm xúc (bao gồm sợ hãi, lo lắng và giận dữ).

Bạn muốn biết thêm về những nhân vật này? Thế thì đọc *Giáo sư S* và ông vua nghiện game đi nhé!

2 Hồi hải mã

Hồi hải mã cải thiện khả năng ghi nhớ và sự cảm nhận không gian.

3 Thân não

Thân não lãnh rất nhiều nhiệm vụ, trong đó nhiệm vụ quan trọng nhất là điều phối hơi thở, huyết áp và nhịp tim.

4 Tiểu não

Tiểu não thực hiện rất nhiều nhiệm vụ, trong đó có giúp ta giữ thăng bằng.

5 Đồi thị

Đồi thị ghi nhận tất cả những gì ta nhìn, nghe, cảm và nếm thấy, trung chuyển các tín hiệu đến bộ phận khác của não hay cơ thể để xử lí.

6 Hạch nền

Hạch nền là cấu trúc quan trọng tham gia kiểm soát chức năng vận động. Nó đóng vai trò quan trọng trong cơ chế phần thưởng – cách não tặng ta những cảm giác tích cực, ví dụ như cảm giác tự hào lúc làm được việc tốt.

7 Nhân lục

Nhân lục tạo ra nội tiết tố quan trọng noradrenaline giúp ta tỉnh táo và phấn khởi.

Chúc các bạn đọc truyện *Giáo sư S* và cặp *Kính Não* bị đánh cắp thật vui!

CHƯƠNG I

BÍ MẬT VỀ KÍNH NÃO

“Hả? Ông cậu chế tạo cái gì cơ? Kính Não á?” Brian đứng sát vách khu nhà để xe đạp, trò chuyện cùng vài bạn học. Cậu kinh ngạc nhìn Zhé. “Kính Não là gì vậy?”

Ông nội Zhé là giáo sư nổi tiếng. Mọi người thường gọi ông là giáo sư S. Ông biết tất tần tật về não và là nhà sáng chế đại tài.

Sophie phá lên cười. “Tớ tò mò không biết ông nội tính tình kì lạ của cậu lại nghĩ ra cái gì.”

“Đó là phát minh mới.” Zhé giải thích. “Khi đeo kính, mình có thể nhìn thấy não của người khác từ xa. Ông tớ nghiên cứu chuyên sâu về kĩ thuật *nano*¹ mà. Nhờ nó, ta có thể dùng rô bốt cực nhỏ để thực hiện các thủ thuật với não, nhưng tớ chưa biết rõ nó hoạt động thế nào.”

Tycho lắc đầu. “Sao cậu bỗng phét một tác đến giới thế?” Cậu ấy chỉ chiếc xe lăn của mình. “Chân tớ không thể cử động, nhưng óc tớ vẫn bình thường nhé! Trông tớ ngốc lắm à? Có thể nhìn thấy não người khác từ khoảng cách xa ư? Cậu đùa chắc? Tớ chẳng tin mấy điều vớ vẩn đó đâu.”

(1) Công nghệ *nano* (*Nanotechnology*) sử dụng vật chất ở quy mô nguyên tử, phân tử và siêu phân tử.

“Không tin thì thôi, Tycho.” Zhé nhìn Brian cầu cứu. “*Brain*, cậu tin tớ chứ?” *Brain* là biệt danh cô bé đặt cho Brian.

“À...”

Brian chưa kịp trả lời thì Zhé đã tức giận bỏ sang nhập hội với các bạn nữ.

“Sao Zhé dễ giận thế không biết!” Brian thở dài. “Chuyện Kính Não rất có thể là thật.” Cậu nói với Tycho. “Ông của Zhé tài ba cực. Các phát minh của ông vượt trước thời đại cả trăm năm ấy. Cách đây không lâu, ông chế tạo phi thuyền thời gian, và tớ, Zhé cùng cún Pavlov vô tình du hành trong phi thuyền đó. Chúng tớ đã đến Vương quốc Não ở tương lai cách chúng ta cả thế kỉ. Sau cùng, chúng tớ phát hiện mình ở trong não của một ông vua. Không sao, cậu không biết chuyện đó mà. Cậu mới chuyển đến trường này một tháng. Zhé luôn kể sự thật. Tớ cũng vậy. Nhưng hầu như chẳng ai tin bọn tớ.”

“Hai cậu đi phi thuyền đến Vương quốc Não á? Cậu đúng là trùm cuối bốc phét.” Tycho ngỡ ngàng. “Tớ chẳng thể hiểu được mấy trò bỡn cợt của các cậu. Đi mà dắt mũi bọn con nít ấy. Có chúng nó mới thêm tin. Tớ thì đừng hòng!”

Lát sau, trong lớp, Zhé mắt tập trung, mơ màng nhìn mông lung.

Cô Jolijn đứng ngâm thơ: “Tôi mơ.” Cô nhìn xa xăm. “Khi đêm chưa tàn. Khi giường đã ấm. Tôi mơ mình có thể làm tất cả...”

Brian cố gắng thu hút sự chú ý của Zhé nhưng vô vọng. “Nè... Lát nữa tụi mình nói chuyện nha?” Cậu thì thào.

“Thôi đi!” Zhé nạt.

“Gì thế?” Cô giáo cúi. “Em Zhé vừa nói phải không? Nếu không hứng thú với bài thơ của tác giả Hans Hagen thì em ra ngoài đi.” Cô chỉ ra cửa. “Hãy ra hành lang!”

Zhé thu dọn sách vở, buồn bực bước ra khỏi lớp.

“Dạ, bạn ấy không nói hỗn với cô đâu.” Brian giải thích. “Bạn ấy nhắc nhở em ạ.”

Cô giáo nhăn nhó nhìn cả lớp. Cô không nghe thấy câu phân trần của Brian. “Khi đang đọc thơ, cô sẽ rất bực bội nếu bị cắt ngang. Cô chưa từng thấy Zhé cư xử như thế bao giờ. Cô không hiểu được chuyện gì đang xảy ra nữa.”

“Nhưng thưa cô...” Brian vẫn cố giải thích.

“Cô không muốn nghe thêm gì cả.” Cô Jolijn đáp.

Quãng thời gian còn lại ở trường, Zhé tự học. Cô bé có khả năng tự học rất tốt và cực kì thích tự thực hiện các dự án đầy thử thách mà chính cô bé cùng giáo viên đặt ra. Dạo này, cô bé đang tìm hiểu về các giống cây ở nhiều vùng miền trên thế giới.

Trong giờ ra chơi buổi chiều, cô Jolijn gọi Tycho ra nói chuyện riêng. Tycho mới chuyển nhà đến vùng này và nhập học chung lớp với Brian cùng Zhé. Cô hỏi thăm cậu.

Tycho bảo cô rằng mọi việc rất tốt. “Nhưng đôi khi em cảm thấy mình bị đem ra làm trò cười. Zhé nói rằng ông của bạn ấy sáng chế ra Kính Nào, rồi Brian kể về chuyến du hành bằng phi thuyền thời gian. Các bạn ấy chế nhạo em ạ?”

Cô giáo khẽ gật đầu, nét mặt cô nghiêm nghị. “Việc đó có thật, Tycho ạ. Đợi cô chút. Cô sẽ cho em xem một đoạn phim.”

Mười lăm phút sau, Tycho vẫn kinh ngạc. “VẬY những chuyện đó thật sự xảy ra ạ? Chuyến phiêu lưu thật kì lạ!”

“Đúng vậy, chuyến phiêu lưu quá ư kì lạ!”

Sau giờ học, Zhé phải ở lại để trình bày với cô giáo về vụ việc trong giờ văn.

Brian và Tycho đợi cô bạn ngoài cửa.

Tycho hồi lối khoanh tay. “Xin lỗi, Zhé. Bây giờ, tớ biết là không phải mình bị lôi ra làm trò đùa. Nhưng cậu có công nhận rằng nếu nghe lần đầu thì cậu sẽ thấy câu chuyện đó rất hoang đường không?”

Zhé nhún vai. “Chẳng ai thích bị chế nhạo cả.”

“Phải. Mai cậu muốn đến xem tớ tập quần vợt không? Sau đó mình đi ăn vặt.”